

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1521. usque ad annum 1525

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118472

§. 14. Turcarum sententia de urbe quatuor ex partibus invadenda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66495)

Sæcul. XVI. merum redigebatur, proximam sui rui-
A.C. 1522. nam impendere præsentiebant, præfer-
 tim cum nulla ferme præteriret dies,
 quæ non quodam assultu, ac plurimo-
 rum utrinque clade funestabatur, ubi
 tamen Equitum jactura ob exiguum
 fuorum numerum semper magis noxia
 erat, & in una sola Turcarum irruptio-
 ne supremus rei tormentariæ Præfe-
 ctus, Argillemonti Eques triremium Na-
 varchus & Eques Mausella Magni Ma-
 gistri vexilifer, præter alios quampluri-
 mos desiderabatur.

§. XIV.

*Turcarum sententia de urbe quatuor
ex partibus invadenda.*

Jacob Fon-
tani de bello
Rhodio.

Solimanus, cum Janisaros ob tot ag-
 gressiones incassum tentatas, ac in-
 gentem fuorum cædem animo dejectos
 cerneret, belli Senatium habuit, in quo
 decretum, undique in urbem impetum
 esse faciendum, unoque tempore qua-
 tuor diversas murorum partes aggre-
 diendas. Præfigebatur huic assultui
 dies vigesima quarta Septembris, &
 Sultanus militibus suis novos animos
 inditurus, præconis voce proclamari
 jussit, Rhodum deprædandi copiam eis
 fieri, si urbem armis caperent. Com-
 perto hoc Turcarum consilio supremus
 Magister

Magister omnes obibat stationes, ac Equites atque cives adhortabatur, ut aut vincere, aut mori parati essent.

Sæcul. XVI.
A. C. 1522.

Ergo, ut statutum, ita Turcæ quatuor ex partibus simul urbem invadunt; priusquam vero irruptioni initium darent, ad dilatandas murorum ruinas assiduam tormentorum tempestatem effundunt, nec tamen inde fracta erat Equitum virtus, imo augebatur militum animus, dum magni Magistri fedulitas in confirmandis suorum animis ad omnes ordines intenta discurrebat. Accessit fervens Sacerdotum ac Religiosorum studium, necnon senum, infantum, imo & ipsarum quoque ardor mulierum, quæ pariter periculi sociæ fieri cupiebant, qua perspecta istorum constantia Turcæ animo ceciderunt. Fertur, quod quædam foemina natione Græca, ubi Procum suum, centuriæ itidem Græcæ Tribunum, fuisse trucidatum comperiisset, proles suas tenerrimo amplexu constrictas, signo crucis signaverit, easque hunc in modum fuerit allocuta, „ Filii mei carissimi! expedit vobis, ut „ meis potius manibus, quam hostium „ nostrorum gladiis occisi moriamini, „ quibus dictis mulier arrepto cultro eos jugulavit, postmodum vero Amasii sui vestes adhucdum ejus cruore manantes induta, ac ferreo baculo munita forti animo

nimo

Sæcul. XVI.
A.C. 1522.
nimo in medias Turcarum acies irruerit, atque ultra sexus sui conditionem stupende virtute dimicaverit, donec tandem & ipsa perimeretur. Tanto pugnantium ardore fuorumque cæde deterriti Turcæ, ab assaltu desistere compellebantur, toto pedum studio ad obsidionales fossas regressi: Solimanus vero, ut fugæ ignominiam honestaret, sui que exercitus honori consuleret, receptui canere iussit, maximo fuorum dispendio, ex quibus præter plures eosque nobilissimos Belliduces plusquam quindecim millia ad ipsas murorum ruinas, vel ad ima urbis ceciderunt. Nec minor erat Rhodiorum clades, spectato exiguo eorum numero; quamplurimi enim trucidati, atque ex illis, qui mortem evaserant, prope omnes vulnerati erant, adeo, ut pauci admodum superessent, qui militari munere suo fungi possent.

§. XV.

Solimanus ob sinistrum assaltus successum in rabiem actus.

*Jac Bosius
c. 20. & seq.
Jacques de
Horbou. l. cit.*

Solimanus ob adversum hujus expeditionis successum spe in rabiem versa, tam impotenti ira commovebatur, ut parum abfuerit, quin furore ac indignatione abreptus ipsum Mustapham Sororium